

Съ гриба му сенка чинеше
Съ опашка мухи бранеше,
Емъ дробни сѣлци ронеше,

Там' и она до нег' падна
До нег' падна душа даде.

98.

Мати.

Мати ло, Мати вдовицо!
Остана Мати вдовица
Остана сосъ три дѣчица,
Мати ся чудомъ чудеше,
Сосъ това тешко иманіе,
Какво да стори, да прави.
Мати дума на селѣни:
„Селяни, віе кметови!
Що е на свет-а хубаво,
Хубаво и хаирліа,
Мати ще да го направи.“
Селѣни Мати думаха:
„Найхубаво е на свет-а,
Хубаво и хаирліа
Да си мостови направишъ,
По мости, Мати, да врѣватъ
Дребно, Мати ле, и ѣдро,
Старо, Мати ле, и младо,
Куцо, Мати ле, и сляпо.“
Мати селѣни не слуша,
Тѣ си попови попита:
„Що е на свет-а хубаво,
Хубаво и хаирліа?
Мати ще да го направи.“
Попови Мати думаха:
„Хубаво, Мати, на свет-а

Чѣркови да си направишъ,
Въ чѣркови, Мати, да вѣрватъ
Да вѣрватъ всякаква вѣра,
Дребно, Мати ле, и ѣдро,
Старо, Мати ле, и младо,
Куцо, Мати ле, и сляпо.“
Мати попови не слуша,
Тѣ темничари попита:
„Що е на свет-а хубаво
Хубаво и хаирліа?“
И темничари думаха:
„Хубаво, Мати, на свет-о
Да си направишъ тѣмница,
Въ тѣмница, Мати, да лежатъ
Сички боръ млади юнаци.“
Чи си откупи Мати ле
'Се тѣмничерски мастори,
Чи тѣмница заправили.
Деветъ години правили,
Деня праватъ, ноца пада.
Тѣ е фарлиле нейни-о
Нейни-о синъ Иванчо
Фарлиле въ тѣмна тѣмница
Тог' ся тѣмница задѣржа,
Тѣ ся темница направи.

99.

Стояниъ и Султанъ.

Седнала мама да яде
Да яде, още да пие

Сосъ деветъ сина рождени,
Стара ги майка питаше: